

[Finansministeren.]

rede for, at den offentlige forvaltnings organisation og den offentlige forvaltnings personalebehov ikke kan omfattes af aftaler i henhold til tjenestemandsløven, ikke er og ikke kan være aftalestof og er det altså heller ikke. Derfor er disse besparelser på dag-institutionsområderne ikke i strid med forlængelsesloven. Man kan naturligvis vaske sine hænder, som venstresocialisterne gjorde det, men hvis regeringen havde vasket hænderne, så havde vi været nødt til at gennemføre de besparelser, som et flertal har stemt ind på den finanslov, der gælder indtil dette øjeblik. Så kunne vi, bevares, selvfølgelig have peget over til højre side af salen og fralagt os ethvert ansvar og sagt: det er bare noget, vi må gennemføre, for det er noget, der er stemt ind, men det har vi i øvrigt ikke noget med at gøre, det har vi ingen sympati for, vi vasker hænderne, det vil vi ikke røre ved. Men kendsgerningerne, de skadelige virkninger, var blevet de samme. Fremfor at vaske hænderne valgte vi at forhindre besparelser, som vi var imod, og at afbøde skadelige virkninger af andre.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Vi går herefter over til anden omgang af forhandlingerne.

Christoffersen (V):

Jeg takker først socialministeren for det svar, hun gav, selv om jeg ærlig talt ikke synes, at det afklarede særlig meget, i hvert fald ikke for mit vedkommende, for jeg forstod på ministeren, at institutionerne i og for sig fortsat ville have deres fulde frihed, og at man så ville foretage en maksimering af tilskuddet. Men hvad betyder det i realiteten? Hvis der skal fremkomme en besparelse, må det vel betyde, at de offentlige udgifter i form af tilskud til dækning af administrationsudgifterne i bl. a. de private institutioner, altså må nedbringes ved denne maksimering. Derfor må besparelsen vel finde udtryk i, at en privat institution f. eks. må regne med, at hvis den stadig vil bestride de administrative opgaver selv, så får den ikke et tilskud af samme størrelse til løsning af den opgave, som den får i dag, og det vil jeg derfor godt spørge ministeren om, for jeg synes altså, at svaret er for uklart til, at jeg helt kunne forstå, hvad der var

konsekvensen. Er den reelle virkning af det, man her vil gøre, ikke den, at den private institution, som vil fortsætte som hidtil, nu må se i øjnene, at den altså får et mindre tilskudsbeløb, og at den altså derfor kan få vanskeligere vilkår? Det vil jeg godt spørge om endnu en gang.

Så takker jeg finansministeren, ikke så meget for hans pædagogiske indsats, for den har han jo øvet flere gange tidligere, men det er ikke et forståelsesproblem, der skiller os. Det er snarere en opfattelse af, hvordan man fortolker de spareforslag, som skiller os, for efter vores opfattelse er der ikke tale om, at man for folkeskolelærernes vedkommende skal foretage en udvidelse af deres arbejdstid. Det, der er tale om, er, at man skal foretage en omlægning fra rådighedstimer til undervisningstimer, og jeg har oprigtig talt lidt vanskeligt ved at se, at der er så stor forskel på at gøre det og så at gøre det, som regeringen altså nu øjensynlig er parat til, i hvert fald fra næste år, at gøre for daginstitutionernes vedkommende, hvor man jo overfører administrationstimer, sådan opfatter jeg forslaget, til andre timer, eller fjerner dem altså helt, og dermed opnår man altså en større vægt over på det ikke-administrative arbejde. Men vi opfatter det altså som noget, der måtte kunne ligge inden for rammerne af det, som ministeren omtalte som det, der stadig kunne drøftes.

Så takker jeg finansministeren for hans udtalelser om regeringens holdning til vores ændringsforslag. Jeg måtte opfatte det, finansministeren dér sagde, ganske klart sådan, at når regeringen ikke vil anbefale det ændringsforslag, ja, så er det altså, fordi den ikke vil give afkald på at stille udgiftkrævende forslag, som går ud over de beløb, der er afsat på tillægsbevillingsreserven og på lovreserven.

Det er sådan set også et svar til hr. Hagen Hagensen. Han må så drage sine egne konklusioner af det, men jeg forstod på hr. Hagen Hagensen, at når det konservative folkeparti ikke var indstillet på at stemme for venstres ændringsforslag, så var det, fordi man gik ud fra, at ethvert forslag fra regeringen selvfølgelig skulle holdes inden for reservebeløbene. Nu hører vi altså fra finansministerens side — hvilket sådan set ikke kommer som en overraskelse for os — at regeringen altså ikke vil give afkald på at